

Bilag.

Chefen for det kongelige Theater og Kapel.

Kjøbenhavn, den 9de Februar 1888.

Fra „Den danske Landmandsbank“ har Undertegnede under 30te f. M. modtaget en Skrivelse, hvoraf Afskrift her er vedlagt. Heri tilbyder Banken det kgl. Theater at leie Dagmartheatret med de til samme hørende Kulisser, Dekorationer, Møbler m. m. fra 1ste August d. A. og indtil Aaret 1900 for en Leiesum af 40,000 Kr. aarlig, hvorhos tilføies, at Garderoben af den nuværende Leier „er bortleiet for 10,000 Kr. om Aaret indbefattet i Leiesgiften.“

I Anledning af dette Tilbud skal jeg tillade mig nedenstaaende Ytringer.

Det nuværende kgl. Theater havde ikke været længe i Brug, førend man maatte erkjende, at det ikke i kunstigt Henseende opfyldte de Betingelser, som man kunde ønske. Medens Ingen klagede over „ikke at kunne høre“, naar der opførtes Holbergste Komedier, Shakespeareste Tragedier, større romantiske Skuespil, Hostrupske Lysspil osv., kort saadanne Stykker, der udføres i en bredere Stil, var Forholdet anderledes overfor saadanne Arbejder, der har sin Hovedstyrke i et let, pointeret Dialog og en fin Replikbehandling.

For at bøde paa Theatrets Mangel i kunstigt Henseende, har man havt forskjellige Planer under Overveielse. Man har havt Forslag om at rykke det dybe Prosceum længere frem, at høre Tilskuerpladsens Gulv, at anbringe Parketloger osv. Men man er efterhaanden kommen til den Overbevisning, at der kun gives et eneste virksomt Middel til at raade Bod paa den omtalte Mangel, der har sin Grund i Scenens store Dybde og Hvide og i Tilskuerpladsens alt for store Brede og i det Hele for store Dimensioner. Midlet vilde bestaa i, at den Tilskuerpladsen omsluttende Grundmur, hvorpaa Logerne hviler, og den tilsvarende, Scenerummet omgivne, som bærer Gallerierne og Scenegulvet, blev nedrevet til Grunden og paany opført efter en heldigere Plan. Det vil med andre Ord sige, at der ikke af den nuværende Theaterbygning vilde blive andet tilbage end Ydemurene.

Da en saadan radikal Ombygning rimeligvis vilde koste ligesaa meget som, hvad man vilde kunne bygge et Theater for, naar dette stod i umiddelbar Forbindelse med det nuværende, er Tanken naturlig bleven henvendt paa ved muligt Kjøb af to til det kgl. Theater stødende Eiendomme at skaffe Plads til et saadant mindre Theaters Opførelse. Da et saadant vilde kunne have Malersal, Snekkerværksted, Stræderiale, Syngeskoler, Joyer'er, Ventilationsapparat, elektrisk Lysskilde, ja, tilbøielig Paaklædningsværelser osv. osv. fælles med det nuværende Theater, vilde det selvfølgelig have en overordenlig Indflydelse paa Billigheden af det nye Theaters Drift.

At denne Plan realiseres, vil altid være Theatrets indstændigste Ønske. Ved at have to Theatre vil Skuespillet, der i enhver Henseende er og til alle Tider bør vedblive at være Theatrets principale Kunstart, langt flydigere kunne udfolde sig. Skuespillet vil paa det mindre Theater bedre kunne gjøre de kunstneriske Finheder gjældende, og det vil paa det store Theater, foruden den Glands, som selve Kunsten bør give det, altid kunne erholde den store Støtte, som det hidtil har havt ved en rig Benyttelse af Operaens Orkester og Kor samt af Ballettens Personale.

Det er formentligt øienlyktigt, at, naar man stræber hen til, at Theatre (Theatrene) kan bære sig selv, kan det kun ske ved, at de Kræfter, der under de nuværende Forhold ofte maa være ledige, benyttes hyppigere, saaledes at der uden synderlig Udgift, naar der gives Opera paa det store Theater, kan gives Skuespil paa det andet, og delvis omvendt. Det er en Selvfølge, at der kun vil blive givet et begrændset Antal Operaforestillinger, høist 1 à 1½ Gang mere ugentlig end hidtil, hvad der navnlig vil kunne have nogen Betydning for den nationale Opera, der synes at være i Opbygning, forsaavidt man tør drage nogen Slutning deraf, at der i Løbet af noget over et Aar ikke er indleveret mindre end 7 originale Operaer.